

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Mariae Virginis Sacratiss. Miracvlorvm Libri Tres

Vismara, Ercole

Mediolani, 1579

Mirac. Virg. XXVII. Niues, quae è coelo sextili mense deciderunt, templi D.
Mariae maioris Romae construendi, au spicium fuisse.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64305)

deficere possumus, facta turpissimo monstro turpi, & indecora deditioe, auri, aut argenti inani spe, & fallaci? cum tamē res ita partae statim effluant, ac rapidē dilabātur? An ita obtusi, & fatui estis, qui dona hostiū, à quib. quotidie ad internecionem uastamini, dolis carere credatis? Quis autē ita percusso, prostratoue, animo inueniri potest, qui, si Virginis, aut eius filij nomē inuocet; statim sibi de reb. omnib. liberalissimè consultum esse non sentiat? Nemo enim copiosius largiri potest, cum penes ipsos sit rerū omniū summa, atq. imperium; nemo libentiū aut liberalius, cum non solum uniuersa nobis Christus dederit, sed etiam pro uita nostra se ipsum obtulerit, & sanguinem innocentissimū profuderit.

MIRAC. VIRG. XXVII.

Niues, quae è coelo sextili mense deciderunt, templi D. Mariae maioris Romae construendi, auspiciū fuisse.

Non praetereundum est miraculum, quod ab ecclesia Romana quotannis maximo triumpho illustratur; quodq. Liberij summi Pontificis temporib. Romae coelestem clementia patefactum, & apertum est. Ioannes patricius Romanus, urbisq. ipsius praefectus, incredibili prolis desiderio exardebat. Huic erat uxor pudicissima; sed nunquā casti cōiuges liberos dare potuerant. Eius rei causā immortalia uota suscipiunt; atq. sibi apud Deum eius sponsam aduocatam implorant. Ipsa uerò, quae semper miseris mortalib. re ipsa opem affert, minimè deditos

deditos sibi deseruit. opere pretium est, rem breuiter exponere. Nam ea nocte, quae diem v. Non. sextil. praecedit; quo tempore homines, animantiaq. grauis aestas exurit; & quo omnia saeuiente aestu absumuntur; e coelo candidissimae niues deciderunt, quibus tanta soli pars fuit occupata, quanta ad extruendum templum satis erat. Eadem etiam nocte Virgo Liberio in somnis apparuit, cui edixit, ut sibi templum intra moenia statueret, ubi niueis mane coperisset. Monuit praeterea eundem, ne ab eo, quod suadebatur, desisteret; promittens rem factu facillimam futuram. mane enim, inquit, Ioanes unus ex principibus Romae ciuib. te conueniet; cuius ope, ac sedula opera uti in hac re poteris. Quare me postea in urbe summae amplitudinis templum accipiet. Vix haec locuta fuerat; cum discedens uera coeli regina patuit. Ac se ad Ioanem, & uxorem, qui uix sobolis desiderium ferre poterant; quique eius rei causa Deo sua omnia obtulerant contulit. Illos primum cum saluere iussisset, ita mitibus uerbis compellauit. Ibi ego uobis aeternam domum comparabo, quam sine fine incolatis, ubi beati degunt aeuum immortale; si mihi hic in terris aedem erigere statuetis. Casti coniuges illis uerbis annuentes, & ad omnia se paratos esse, attestantes, sua omnia Virgini patere apertè dixerunt; quae ipsos, ut Pontificem adirent, hortata est. Pontificis enim dicto ipsis auditoribus; ibi templum statutum iri dicebat; ubi tam graui aestatis tempore niues fuissent inuentae. Quamobrem, dum recto cursu ad Liberium contendunt, niuium maximam quantitatem uident; & cum Pontifice consilijs ratione communicata; ad eam rem eorum

molit

F 2 animi

animi magis, magisq. accense fuere. Procedens autē summus antistes maximo sacerdotum numero, institutisq. solemnibus supplicationibus, in collem niuiberum in modum albicantem perrexit; templiq. extruendi optimis coniugibus fuit optimus auspex. Hoc hodie Romae inuisitur, amplissimum, Virginisq. maiestate dignum, D. Mariae maioris nomine in scriptum. scriptum est in D. Magni uita, huiusmodi etiam miraculo, Venetijs fuisse duodecim templa extructa.

MIRAC. VIRG. XXVIII.

Honestissima puella Virginis inuitatu, coelestium, & immortalium Virginum choro inseritur.

Pvellae quae Musa dicebatur, & quae foror erat probi, uiri sanctissimi, ut ipse multis narrare solebat, in somnis Virgo se noctu obtulit innumeris Virginibus comitata, quarum uestes niue candidiores erant. illis cum se inserere ualde puella aueret; Dei mater fulgentissimo, ac coelesti ore, inquit, te quoque earum in numero, si uis reponam. Quare id ardentem cupienti, apud Virginem impetratum facillimum fuit. Praecepit ergo munificentissima parens, ut ab omni puellari leuitate, risuque, & ludicris rebus se contineret; id si fecisset, inter coelestes illas, & immortales adolescentulas, ipsam quoque conumeratum iri dicebat. Idcirco se adolescentula plane ab omni flexibili, & inconstanti consuetudine abduxit, ac remouit; & alia omnino facta est. Demirati deinde fuerunt parentes de tam repentina mutatione; qui incredibilem